

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 07.08.2023., 09:55:25 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/23-01/11	376-08/IB	
Urudžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-23-04	0	

d3495176

Poslovni broj: UsII-60/23-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi obnove postupka utvrđivanja infrastrukturnog operatera i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 18. svibnja 2023.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/23-04/02, urbroj: 376-08-23-06 od 15. ožujka 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Ova presuda objaviti će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijen je zahtjev tužitelja za obnovu postupka i poništenje točke III. – VII. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa UP/I-344-03/16-11/242, urbroj: 376-05-3-19-55 od 23. svibnja 2019. (točka I. izreke) i odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora (točka II. izreke).
2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da svoj prijedlog temelji i obrazlaže pozivom na drukčiju odluku o rješavanju prethodnog pitanja o kojem je tuženik raspravio u okviru upravnog postupka utvrđivanje tužitelja infrastrukturnim operaterom i obveznikom plaćanja naknade za pravo puta, a o kojem pitanju je u okviru parničnog postupka, kao o glavnom pitanju, pravomoćnom presudom odlučio nadležni parnični sud. Smatra odluku tuženika nezakonitom jer je donesena unatoč pravomoćnoj presudi nadležnog suda kojom je u

pitanju raskida ugovora odlučeno drugačije nego što je to pitanje riješilo upravno tijelo. Donošenjem pravomoćne presude o glavnom pitanju ispunili su se uvjeti iz članka 123. stavak 2. točka 3. a u vezi sa člankom 55. Zakona o općem upravnom postupku prema kojem je službena osoba vezana pravomoćnom odlukom nadležnog tijela kojom je riješeno prethodno pitanje. Stoga je konkretnom slučaju tuženik bio dužan primijeniti članak 126. stavak 3. istog Zakona i dopustiti obnovu postupka te vezanošću utvrđenjima iz pravomoćne presude riješiti upravnu stvar, pa smatra da je tuženik osporenim rješenjem počinio bitnu povredu pravila postupka te posljedično tome pogrešno primijenio materijalno pravo. Zbog pogrešnog zaključka o prestanku trajanja ugovora i (ne)postojanju drugog prava na temelju kojeg tužitelj već plaća naknadu za korištenje cestovnog zemljišta pod njegovom upravom tuženik propušta primijeniti odredbu članka 8. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta te odredbu članka 63. stavak 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Nadležnost trgovačkih sudova za odlučivanje o sporovima između pravnih osoba pa tako i za odlučivanje o (ne)zakonitosti raskida predmetnog ugovora propisana je člankom 34.b stavak 1. Zakona o parničnom postupku. Ukazuje na presude Visokog upravnog suda RH broj: UsII-351/17 i UsII-223/18 te na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od 30. prosinca 2022. objavljenu u Narodnim novinama broj: 4/23. Posljedica utvrđenja iz presude nadležnog suda ima značenje da tuženik, unatoč postojanju predmetnog ugovora, meritorno odlučivao o podnesenom zahtjevu kao da to drugo pravo ne postoji te o istom donio rješenje iako se nisu bile ispunile zakonske pretpostavke, iz kojeg razloga takvo rješenje nije zakonito. Dalje opširno tumačenje odredbi Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika te ukazuje na članak 63. stavak 8. Zakona iz kojeg proizlazi da infrastrukturni operator nije dužan plaćati naknadu na ime puta, a ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator već plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. Donošenjem navedene odredbe zakona, zakonodavac je potvrdio ono što je i ranije proizlazilo iz odredbe članka 8. stavak 4. Pravilnika, ali je isto sada jasno deklarirao i u samom Zakonu, kako bi time otklonio svaku dvojbu o supsidijarnoj primjeni Pravilnika kao podzakonskog akta. Predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev uz naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni osnovanost tužbenog zahtjeva te se poziva na pravna shvaćanja u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-369/20 i UsII-68/20. Predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba nije dostavila odgovor na tužbu.

5. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.), ovaj Sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Naime, kako to proizlazi iz podataka u spisu predmeta tužitelj je podnio prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika, klasa: UP/I-344-03/16-11/242, urbroj: 376-05-3-19-55 od 23. svibnja 2019., koji prijedlog je tuženik osporenim rješenjem odbio te ostavio na snazi navedeno rješenje od 23. svibnja 2019.

7. Tužitelj je svoj prijedlog za obnovu postupka utemeljio na presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-6329/22 od 21. studenoga

2022. kojom je utvrđeno da je otkaz ugovora o osnivanju prava služnosti neosnovan i bez pravnog učinka, smatrajući da se radi o razlogu za obnovu postupka propisanog odredbom članka 123. stavka 2. točke 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.).

8. Navedenom zakonskom odredbom propisano je da obnova postupka, u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba, se može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti bez vremenskog ograničenja ako se rješenje temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili javnopravno tijelo o tom je pitanju kasnije odlučilo u bitnim točkama drukčije.

9. Međutim, prema ocjeni ovog Suda utvrđenje iz naprijed navedene presude ne predstavlja razlog u smislu odredbe članka 123. stavak 2. točka 3. Zakona o općem upravnom postupku, odnosno ovaj Sud nalazi da se ne radi o rješenju koje se temelji na prethodnom pitanju, radi čega bi trebalo dozvoliti obnovu upravnog postupka u konkretnom slučaju. Naime, presude drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na kojoj tužitelj temelji svoj prijedlog za obnovu upravnog postupka, a u vezi s otkazom ugovora o služnosti, prema ocjeni ovoga Suda ne dovodi do drugačijeg rješenja kako to pogrešno smatra tužitelj.

10. Tužitelj u tužbi upućuje na odredbu članka 8. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.) prema kojoj obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo na temelju kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. Smatra da je nevaljan otkaz ugovora o osnivanju prava služnosti zbog čega postoji druga osnova za plaćanje naknade za korištenje nekretnina.

11. Međutim, u konkretnom slučaju, odnosno u postupku čiju obnovu tužitelj traži, se radilo o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 143/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) pa se ne radi o postupku propisanom navedenom odredbom Pravilnika, prema kojoj je postojanje ugovora kojim bi bilo regulirano plaćanje naknade za pravo puta, bilo uvjet za prestanak obveze plaćanja naknade. Osim toga, u dosljednoj sudskoj praksi već je iskazano stajalište da je izjava o otkazu ugovora koja je nesporno postojala u trenutku donošenja rješenja kojim se odlučivalo o tom postupku, dovoljan dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini.

12. Budući se u ovom slučaju u postupku čiju obnovu tužitelj traži nije radilo o postupku u smislu odredbe članka 8. stavak 4. navedenog Pravilnika, niti je rješenje doneseno na temelju te odredbe, ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku, bez rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a posljedično tome i određivanje naknade za pravo puta. Posebno treba istaknuti da iz tog razloga presude drugih sudova, pa tako i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u vezi otkaza ugovora o pravu služnosti, ne dovodi do drugačijeg rješenja i ne predstavlja razlog za obnovu postupka propisan člankom 123. stavkom 2. točkom 3. Zakona o općem upravnom postupku.

13. Ovakvo shvaćanje ovaj Sud je izrazio u nizu svojih dosadašnjih odluka kao npr. UsII-68/20 od 7. listopada 2020., UsII-369/20 od 23. veljače 2021. i dr.

14. U pogledu prijedloga tužitelja za održavanje rasprave pred ovim Sudom, ističe se da tužitelj, tuženik, a niti zainteresirana osoba nisu dovele u pitanje pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u postupku i odlučnog za pravilno rješavanje predmetne upravne stvari, pa je ovaj Sud predmetni spor riješio bez održavanja javne rasprave, ocijenivši da su u konkretnom slučaju raspravljena sva pitanja, odnosno ona koja su odlučna za donošenje pravilnog rješenja, te razlozi zbog koji se osporeno rješenje osporava ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

15. Slijedom navedenog trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima presuditi kao u izreci ove presude pod točkom I. izreke.

16. Kako tužitelj nije uspio sa tužbenim zahtjevom to je temeljem odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima pod točkom II. izreke presude odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova spora.

17. Odluka o objavi presude u Narodnim novinama temelji se na odredbi članka 14. stavak 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka III. izreke presude).

U Zagrebu 18. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović

Dokument je elektronički potpisan:

Arma Vagner-Popović

Vrijeme potpisivanja:

31-07-2023

18:03:20

DN:
C=HR
O=VIŠOJKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.37=#BC11564154485220.11332R3133331631393678
OU=Signature
S=Vagner-Popović
G=Arma
DN=Arma Vagner-Popović